

Arrest

nr. 246 993 van 8 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. DELVAUX
Stationsstraat 10 A
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 juli 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DELVAUX die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 16 maart 2019 België is binnengekomen, diende op 18 maart 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 27 februari 2019 in Slovenië (Eurodac). Op 4 april 2019 nam de dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker minderjarig was, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij 13,4 jaar oud was met een standaarddeviatie van ongeveer twee jaar. Op 25 april 2019 stelde de dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan.

1.2. Op 22 juni 2020 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 22 juni 2020 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 18/03/2019
Overdracht CGVS: 25/07/2019*

Jouw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal vond plaats op 6 februari 2020, van 14u06 tot 17u39. Je werd bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is. Jouw voogd, mevr. Lkhasuren, en jouw advocaat, meester Delvaux, waren de hele tijd aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen ben je Afghaans staatsburger, van origine Pashtun en moslim van geloofsovertuiging. Je bent zo'n 16 à 17 jaar geleden geboren in het dorp Shozanai, dat deel uitmaakt van de regio Lagharjo in het district Kot, provincie Nangarhar. Je woonde daar je hele leven tot aan je vertrek uit Afghanistan, samen met je ouders en je drie broers. Jouw gezin deed aan landbouw op jullie eigen velden en daarnaast was jouw vader chauffeur in de regio.

Je ging gedurende drie jaar naar school in Lagharjo tot een jaar voor je vertrek. Je volgde daarna les in de madrassa tot net aan je vertrek. Je stopte met madrassa omdat strijders van daesh/ISKP (Islamitische Staat Khorasan Provincie) op een dag daar jongens kwamen ronselen om hen op te leiden en met hen samen te werken. Je vertelde dit aan je vader en hij stuurde jouw dezelfde avond nog naar je oom langs moederszijde waar je een aantal dagen bleef. Jouw vader besloot dat jij het land moest verlaten en regelde een smokkelaar.

Je verliet Afghanistan in de zomer, na het offerfeest. Je denkt in het jaar 1396 (september 2017). Je was ongeveer een jaar onderweg in totaal. Je stak de grens over met Iran en reisde door naar Turkije. Vervolgens bereikte je Europa via Griekenland en reisde je door via Bulgarije en Servië.

Je kwam aan in België op 16 maart 2019. Je diende een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 18 maart 2019.

Nadat je in België was aangekomen vernam je via je vader dat ISKP nog een dreigbrief had neergelegd bij jullie thuis.

Ter staving van je identiteit en/of asielrelaas leg je de volgende documenten voor: je originele taskara, een kopie van de taskara van je vader, de originele dreigbrief van ISKP en een enveloppe.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat je doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats jouw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop jij je beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. ben jij derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure jouw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over jouw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan jou is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer , doch niet uitsluitend, jouw verklaringen en alle documentatie of stukken in je bezit met betrekking tot jouw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom jij een verzoek indient.

Niettegenstaande je bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op jouw schouders rust (zie notities CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door jou afgelegde verklaringen en de door jou voorgelegde stukken duidelijk dat je niet hebt voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór jouw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over jouw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die je stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Er werd namelijk vastgesteld dat jouw recente herkomst uit het subdorp Shozanai, in Lagharjo, district Kot niet aannemelijk is omwille van een aantal vaststellingen die hieronder worden besproken. Er dient hierbij vooreerst opgemerkt te worden dat bij de evaluatie van je kennis over je regio van herkomst wel degelijk rekening gehouden werd met jouw jeugdige leeftijd, zijnde op dat moment ongeveer 15 jaar.

Om te beginnen slaag je er niet in duidelijkheid te scheppen over de periode van vertrek. Je stelt namelijk ongeveer een jaar onderweg te zijn geweest van Afghanistan tot België. Aangezien je aankwam op 16 maart 2019, kan men veronderstellen dat je in het voorjaar van 2018 uit Afghanistan vertrok. Je verklaart echter ook dat je vertrok in de zomer, na de 'grote Eid' (het offerfeest) in het jaar 1396, denk je (CGVS, p. 16). Het jaar 1396 in de Afghaanse kalender komt echter overeen met het jaar 2017. Het offerfeest vond toen plaats van 31 augustus tot 4 september. Indien je vertrok eerder naar het einde van de zomer van het jaar 2017, kan je in geen geval slechts een jaar onderweg geweest zijn. In de veronderstelling dat je verkeerdelijk het jaar 1396 vermeldde en toch in het jaar 2018 vertrok, zou dit betekenen dat je ook eind de zomer vertrok. Het offerfeest in 2018 vond immers eveneens plaats op het einde van de zomer, meer bepaald van 20 tot 24 augustus. Aangezien je in maart 2019 aankwam was je dan zo'n 6 maanden onderweg. Geen van beide opties komen aldus overeen met jouw verklaarde reisduur en aankomstdatum. Ook op de DVZ gaf je geen duidelijke verklaringen omtrent je vertrekdatum. Je verklaarde toen – op 19 juli 2019 – namelijk zowel 11 maanden geleden als 9 maanden geleden vertrokken te zijn, wat dan wel eerder zou kloppen met een vertrek omstreeks de zomer van 2018, maar niet consistent is met je verklaringen op het CGVS (Verklaring DVZ, punt 10 en 32). Hieruit blijkt dat je geenszins klaarheid schept over het moment van jouw vertrek uit Afghanistan en bijgevolg evenmin over de omstandigheden waarin je toen leefde.

Het vermoeden dat je de laatste periode in Afghanistan niet in het dorp Lagharjo hebt verbleven wordt verder bevestigd door jouw inconsistente en allerm minst overtuigende verklaringen over de komst en aanwezigheid van ISKP in de regio, en het verloop van het conflict. Je verklaart dat het 5 tot 6 jaar geleden is dat ISKP naar jouw regio kwam. Dit klopt ongeveer, het was sinds het voorjaar van 2015 dat ISKP enkele districten in Nangarhar in handen nam, waaronder het district Kot. De controle van ISKP in Nangarhar bereikte een hoogtepunt in de zomer van 2015, toen het de dominante rebellengroep was in 8 van de 22 districten, waaronder dus in Kot (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map, document 1, 4 en 9). Volgens jouw verklaringen begon het in Sepai, de eerste plaats waar ze aankwamen. Ze hebben er gevochten, mensen vermoord en huizen in brand gestoken. Daarna gingen ze naar andere dorpen. Ze waren er een tijdje en als de overheid kwam verdwenen ze en kwamen ze vervolgens weer terug (CGVS, p. 11). Volgens de informatie waren er inderdaad periodes dat de regio opnieuw vrij was van ISKP aanwezigheid ten gevolge van de overheidsacties. Meer bepaald startte de Afghaanse overheid met doorgedreven acties vanaf juli 2015 in het district Kot (en andere districten) en werd Lagharjo ISKP-vrij verklaard in juni 2016. In dezelfde maand werden echter ook verschillende ANSF posten aangevallen, huizen verbrand en mensen ontvoerd. Ten gevolge van de overheidsacties viel de controle van ISKP in Nangarhar uiteindelijk terug op 4 districten, waaronder Kot doorheen 2016 tot midden maart 2017 (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map, document 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8). Je verklaart verder dat je zo'n 2 jaar onder ISKP geleefd hebt en dat ze in die 2 jaar het laatste jaar heel sterk werden. Na jouw vertrek waren ze er dan ook even niet, en nadien kwamen ze opnieuw en legden ze de dreigbrief. Voor je vertrek waren ze heel sterk (CGVS, p. 12). Aangezien ISKP in de zomer van 2015 opkwam zou dit betekenen dat je in de zomer van 2017 vertrok. Ook hieruit blijkt alweer de onduidelijkheid die je schept over het moment van jouw vertrek, zoals eerder reeds werd opgemerkt (zie supra). Bovendien blijkt je verklaring dat zij het laatste jaar voor je vertrek heel sterk werden niet overeen te komen met de beschikbare informatie. Hieruit blijkt namelijk dat er in april 2017 een grootschalige actie van start ging tegen ISKP in onder andere Kot district door de ANSF, met hulp van de VS (operatie Hamza). Ten gevolge hiervan verloor ISKP de controle over Kot en werden checkpoints opgericht door de ALP en lokale milities (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map, document 3 en 4). Uit latere bronnen blijkt dan weer dat er doorheen 2017 nog steeds operaties tegen ISKP werden uitgevoerd in Kot. Belangrijke schuilplaatsen en centra van de groepering werden tegen februari 2018 vernietigd. In juni 2018 wordt gesteld dat ISKP in de laatste 6 maanden uit Kot en Achin werd verdreven (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map, document 10, 11 en 12). Hoewel er ook nadien nog steeds ISKP-leden werden gedood door luchtaanvallen, waaruit blijkt dat ISKP ook later wel degelijk nog aanwezig was in Kot (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map, document 15), blijkt uit de EASO-rapporten van mei 2018 en juni 2019 niet dat de aanwezigheid en controle van ISKP zich in de periode voorgaand aan jouw vertrek in die mate sterk waren als in de voorgaande periodes, meer specifiek doorheen 2016 tot aan de grootschalige operatie in het voorjaar van 2017 (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map, document 13 en 14). Uit de info blijkt dan ook dat de macht van ISKP in Kot op haar hoogtepunt was doorheen 2016, en niet in de periode voorgaand aan jouw vertrek, dan wel zomer 2017 of zomer 2018. Jouw omschrijving van het conflict – gedurende 2 jaar en het laatste jaar heel sterk – komt aldus niet overeen met het werkelijk verloop van de aanwezigheid en controle van ISKP in Kot district.

Voorts verklaar je dat je zelf de komst van ISKP had opgemerkt toen ze jouw dorpsgenoot G. H. gedood hadden. Vanaf dat moment wisten de mensen in de regio volgens jouw verklaringen dat ISKP gekomen was (CGVS, p. 11). Gezien ISKP reeds sinds 2015 in de regio aanwezig was, zou men verwachten dat dit incident rond die periode plaatsvond. Jij plaatst het incident met G. H., waardoor je op de hoogte was van de aanwezigheid van daesh, eigenaardig genoeg pas 10 dagen voor je vertrek (CGVS, p. 8). Indien dit werkelijk het eerste incident was waardoor jij persoonlijk merkte dat ISKP in de regio aanwezig was, zou men verwachten dat dit langer voor jouw vertrek plaatsvond, aangezien je verklaarde in de zomer van ofwel 2017, ofwel 2018 te zijn vertrokken, 2 of 3 jaar na de initiële komst van ISKP. Hierdoor worden de twijfels omtrent jouw recente herkomst verder bevestigd.

Daarnaast valt het ook op dat je, hoewel je dus volgens jouw verklaringen 2 jaar onder ISKP hebt gewoond, over hun aanwezigheid slechts zeer oppervlakkige verklaringen aflegt. Zo beweer je meermaals dat ISKP (jonge) mensen verplicht met hen mee te gaan en wapens te dragen voor hen. Als je weigert, word je gedood. Het enige voorbeeld van personen die effectief problemen kenden met ISKP is de eerder vermelde G. H. Hij werd gevraagd voor ISKP te werken, weigerde en werd bijgevolg opgepakt en onthoofd. Verder kwamen veel leden van ISKP naar de madrassa om er jongeren te ronselen, wat de reden was dat jij niet langer ging maar het land werd uitgestuurd door jouw vader. Zij waren voordien echter nog nooit naar de madrassa geweest, wel vaak naar je dorp (CGVS, p. 8). Jou later nog eens gevraagd naar de periode toen jij er nog was en ISKP actief was in je regio beperk je je opnieuw tot vrij vage en algemene verklaringen. Zo zeg je dat leden van ISKP wel overdag kwamen maar 's nachts weer vertrokken. Zij kwamen en namen jongeren mee en keerden dan terug naar hun eigen plek. Ze verdwenen soms een tijdje na gevechten met de overheid en daarna kwamen ze opnieuw. Ze hadden er verder geen controleposten volgens jou, maar vochten wel tegen de overheid en de arbaki, hun controleposten vielen ze aan zoals in Janjal Ghonday. Hiernaar gevraagd zeg je dat zij geen scholen, moskeeën of bv. madrassa's innamen. Jij zelf ging naar de moskee in subdorp Chaoshai, het was een heel bekende moskee en de madrassa hoorde hierbij en stond bekend onder Ibrahim Mawlawi (CGVS, p. 12-13). Ook gevraagd naar concrete eisen of regels die werden opgelegd door ISKP verwijst je opnieuw naar de rekrutering van jonge mensen, en geef je opnieuw hetzelfde voorbeeld van G. H. Je verklaart dat ISKP er geen rechtssysteem of rechtbank had voor de mensen die niet gehoorzaamden. Verder gevraagd naar nog andere dorpingen die problemen hadden met ISKP, aangezien je zelf het beeld schetste dat veel jongeren gerekruteerd werden, werden meegenomen of gedood, geef je aan verder niemand meer te kennen (CGVS, p. 13-15). Voor iemand die 2 jaar leefde in een dorp in hand van ISKP, leg je zeer oppervlakkige verklaringen af over het leven toen. Wat meer is, uit een beschikbaar artikel blijkt dat ISKP militanten moskeeën en geaffilieerde madrassa's in het district Kot gebruikte als hun rechtbanken, kantoren en executieplaatsen. Meer specifiek vermeldt de info dat in het dorp Lagharjo, de grote lokale moskee en de aanpalende religieuze school/madrassa werden gebruikt als hun lokale rechtbank ter plaatse. Hoewel er niet met zekerheid kan bepaald worden dat dit de madrassa en moskee betreffen waar ook jij les volgde, zijn de gelijkenissen treffend. Je verklaarde namelijk zelf dat waar je ging de grootste moskee was in Lagharjo maar dat je dergelijke zaken er wel niet zag (CGVS, p. 16). Hoe dan ook - zelfs al gaat het artikel niet over jouw madrassa - kan verwacht worden dat je wel degelijk van dit feit op de hoogte bent. Verder spreekt de info over dorpingen die de extreme onderdrukking en het lijden onder de jonge ISKP-militanten, waarvan de meesten uit Pakistan afkomstig, herinneren (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map, document 16). Hierdoor komen jouw oppervlakkige verklaringen omtrent het leven onder ISKP des te onaannemelijker over. Jouw onwetendheid over het gebruik van de moskee en madrassa is zelfs in die mate frappant dat er geen enkel geloof meer kan gehecht worden aan jouw verklaringen dat je tijdens die periode in Lagharjo gewoond zou hebben.

Bovendien blijkt je enerzijds over bepaalde incidenten en personen in de regio niks te weten en geef je anderzijds de foute informatie wanneer je wel iets herkent. Als leider van ISKP in je regio geef je Mullah Bozorq en zijn twee handlangers Sperghai en Shaheen die de jongeren opleidden (CGVS, p. 9). Over Mullah Bozorq weet je te vertellen dat hij eerst een lid was van de taliban maar zich later aansloot bij ISKP. Hij werd 3 maanden voor je vertrek gedood, via een droneaanval van de overheid. Dit gebeurde in of nabij het district Achin, in de Jatangbergen, niet ver van je dorp. Aanvankelijk verklaar je dus dat dit 3 maanden voor je vertrek gebeurde, wat je even later wijzigt naar 2 jaar voor je vertrek. Een verklaring gevraagd voor dit verschil leg je uit dat het dan wel 3 maanden zal geweest zijn en niet 2 jaar. Je legt uit dat je al 2 jaar hier bent, dus als je zou rekenen dat het 2 jaar vanaf nu is, maar toen je nog daar was, was het dus 3 maanden geleden (CGVS, p. 9, 12). Uit info blijkt echter dat Mullah Bozorq gedood werd op 18 november 2016 in een aanval in het gebied van Lagharjo (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map, document 17). Dit strookt niet met 3 maanden voor je vertrek, noch met 2 jaar vanaf nu.

Aangezien dit incident gebeurde in de nabijheid van jouw dorp is het niet aannemelijk dat je er niet in slaagt deze gebeurtenis ten opzichte van jouw vertrek eenduidig te bepalen in de tijd, wat opnieuw bevestigt dat je niet in Lagharjo verbleef de periode voor je vertrek uit Afghanistan.

Uit jouw verklaringen blijkt aldus dat je de dood van de belangrijkste figuur van ISKP uit de regio volkomen verkeerd in de tijd plaatst. Andere belangrijke figuren kan je niet herkennen. Zo wordt je gevraagd naar Hafiz Saeed Khan, die je niet kent. Qari Rafiq, ook bekend als Qari Yasir zegt jou evenmin iets. Qari Israr ook niet (CGVS, p. 15). Qari Rafiq was de ISKP-gouverneur van Kot district en gaf zich over aan de Afghaanse autoriteiten in oktober 2015. Qari Israr leidde een groep van 20 militanten en gaf zich eveneens over. Hafiz Saeed Khan tenslotte was de leider van ISKP en werd gedood op 12 augustus 2016 (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map, document 18 en 19). Gevraagd naar Haji Hayat Khan geef je correct aan dat hij een belangrijk stamleider is in jouw regio, die in opstand kwam tegen ISKP. Je stelt dat hij zo'n 2 jaar voor jouw vertrek gedood werd, maar de concrete omstandigheden waarin dit gebeurde ken je niet. Gevraagd naar een andere aanslag op die man, moet je toegeven dit niet te weten (CGVS, p. 11). In juli 2016 werd echter een gerichte zelfmoordaanslag gepleegd op Haji Hayat Khan in Jalalabad, die hij overleefde (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map, document 20). Dit incident vond aldus plaats ongeveer 2 jaar voor jouw beweerde vertrek. Uit info blijkt verder dat Haji Hayat Khan om het leven kwam in juli 2018, dus geen 2 jaar voor je vertrek (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map, document 21). Uit bovenstaande blijkt dat je slechts zeer beperkt op de hoogte bent van de belangrijke personen in jouw omgeving en dat de info die je wel blijkt te kennen foutief is, wat wederom jouw ongeloofwaardigheid bevestigt. Je hebt daarnaast evenmin weet van de ontvoering van medewerkers van het ministerie van onderwijs in jouw district, noch van enige andere ontvoeringen of over het terugvinden van ontvoerde stamleiders uit Seh Paye (een dorp dat je nochtans kent, zie CGVS, p. 14) die om het leven waren gebracht door ISKP (CGVS, p. 15-16; zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map, document 22 en 23).

Bovenstaande vaststellingen doen het CGVS besluiten dat je niet recent afkomstig bent uit Lagharjo. Gezien je bij vertrek toch de leeftijd van 15 jaar moet bereikt hebben, was je dus geen héél jong kind tijdens je verblijf in Lagharjo. Bijgevolg kan verwacht worden dat je herinneringen hebt aan je leven in dit dorp en dat je in staat bent om te vertellen over je verblijfplaats, je leven daar en de situatie daar ter plekke op dat moment. Dit bleek echter onvoldoende het geval te zijn.

Je slaagt er wel in om over jouw dorp en de omgeving informatie te geven die deels werd teruggevonden en blijkt te kloppen en deels ook niet geverifieerd kon worden en om deze reden ook niet wordt weerlegd. Zo blij je wel degelijk enige kennis te hebben omtrent de geografie van de omgeving van jouw dorp en kan je ook aanduiden welke zaken er aanwezig zijn (zoals de kliniek en de bazaar). Verder kan je ook een aantal zaken duiden over de situatie in jouw omgeving, zoals over de papavervelden, bepaalde checkpoints, jouw school en het districtshoofd Sayed Rahman (CGVS, p. 3-5, 6-7, 9). Om deze reden neemt het CGVS dan ook aan dat je ooit woonachtig bent geweest in deze regio. Ook over het conflict met ISKP kan je nog aangeven dat er veel huizen vernietigd werden, er veel luchtaanvallen waren en een grote bom viel in Achin, wat overeenkomst met de beschikbare info (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map, document 24 en 25). Dit weegt echter niet op tegen bovenstaande vaststellingen. Jouw verklaringen overtuigen bijgevolg niet wat betreft je recente herkomst, waardoor het CGVS het vermoeden heeft dat je al langer bent vertrokken uit jouw regio dan je verklaart.

De documenten die je neerlegt kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande conclusie. Jouw taskara werd uitgegeven op de 4de dag, 9de maand, jaar 1397. Dit komt overeen met 25 november 2018, dus na jouw beweerde vertrek. Je verklaart echter met je vader je taskara bekomen te hebben in het districtscentrum 5 of 9 maanden voor je vertrek (CGVS, p. 4), waardoor de authenticiteit van dit document in het gedrang komt. Hoe dan ook hebben Afghaanse documenten slechts een relatieve bewijswaarde gezien de hoge mate aan corruptie die heerst in het land. Daarnaast kan een taskara slechts een bepaalde band met een regio aantonen, en kan het niet gelden als sluitend bewijs voor de (recente) herkomst uit een bepaald gebied (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map, document 26 en 27). Dit geldt evenzeer voor de taskara van jouw vader. De dreigbrief van ISKP heeft geen objectieve bewijswaarde. Het betreft een document dat door zijn vorm - een handgeschreven brief met logo en stempel – zeer eenvoudig zelf te fabriceren is. Dit document kan dan ook geen ander zicht bieden op jouw ongeloofwaardige herkomst. De enveloppe tot slot, toont enkel aan dat je post ontving van je vader uit Jalalabad. Het spreekt voor zich dat ook dit document jouw herkomst uit Kot niet kan aantonen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat jij jouw beweerde verblijf in Lagharjo, gelegen in het district Kot van de provincie Nangarhar niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die jij er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor jouw vlucht uit Afghanistan. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van jou noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat je in geval van terugkeer naar jouw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat jij over de Afghaanse nationaliteit beschikt en oorspronkelijk afkomstig bent uit Lagharjo, noch dat je daar ooit woonachtig bent geweest. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan jij, met betrekking tot de vraag of jij bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar jouw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in jouw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet je enig verband met je persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Je bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met jouw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over jouw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar je voorafgaand aan jouw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven hebt, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar je ooit in het verleden verbleven hebt, maar waar je (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat jij vóór jouw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan jouw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven hebt, zich er gevestigd hebt of er een duurzaam verblijf hebt gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet jouw geboorteregio, jouw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,LEGALPOLICY,,,5a65c4334,0.html> of <https://www.refworld.org>; en de EASO Country Guidance note: Afghanistan van mei 2018 (pag.46, voetnoot 16, beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) Bovendien ben je er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over jouw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar je niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven hebt, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in jouw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al jouw eerdere verblijfplaats(en) vóór jouw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin je er verbleven hebt wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of jij een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van jouw plaatsen van eerder verblijf vóór jouw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van jouw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat je reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Je werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 6 februari 2020 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot jouw identiteit, jouw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. Je werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw beweerde plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan. Je bleef echter bij jouw verklaringen. Je werd geconfronteerd met informatie die tegenstrijdig bleek met jouw verklaringen, waarna je uitlegde dat je niet alles kon onthouden. Je werd gewezen op het feit dat er kon worden aangenomen dat je in Lagharjo hebt gewoond en dat vele mensen er vertrokken en dat het op zich niet negatief is om te verklaren dat je er ook eerder vertrok maar dat je hierover we duidelijkheid dient te scheppen, waarop je reageerde dat jullie volhielden er te blijven en niemand hadden in de stad. Jouw voogd wilde even later in het gehoor nog even overleggen met jou, waarmee de protection officer instemde. Je kreeg bijgevolg de kans om te overleggen met je voogd en je advocaat in aanwezigheid van de tolk. Ook na dat gesprek bleef je vasthouden aan je verklaringen (CGVS, p. 16-17). Hieruit blijkt dat je duidelijk en meermaals gewezen werd op het belang van correcte verklaringen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat je niet de waarheid hebt verteld over waar jij verbleven hebt voor jouw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS jou uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijf je ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in jouw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op jouw schouders rust.

Door jouw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar jij vóór je komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen je jouw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maak je bijgevolg niet aannemelijk dat je een nood hebt aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afgaanse context, en de vaststelling dat je niet aannemelijk maakt dat je tot jouw beweerde datum van vertrek in het district Kot hebt verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat jij elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming hebt gevonden. Bijgevolg kan er in jouw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over jouw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of je afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat jouw verklaringen over jouw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen jouw taak om jouw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan jou toe om de verschillende elementen van jouw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat je hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met jouw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door jou afgelegde verklaringen en de door jou overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in jouw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Het middel steunt op een schending van de volgende bepalingen:

"het artikel 1, par. A, al. 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951;

de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 49, 49/2 en volgende, artikel 52 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, alsmede de uitvoeringsbesluiten van de Wet van 15 december 1980;"

Verzoeker benadrukt in zijn verzoekschrift dat hij zijn regio van herkomst, het district Kot in de provincie Nangarhar is ontvlucht omdat hij gedwongen rekrutering vreesde voor Daesh, waarop zijn familie besloot dat hij Afghanistan diende te verlaten. Verzoeker meent dan ook dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt.

Verzoeker volhardt in zijn verzoekschrift dat hij afkomstig is uit de regio Lagharjo in het district Kot in de provincie Nangarhar. Hij meent dat hij voldoende informatie heeft gegeven die aantoonde dat hij in deze regio heeft gewoond en volhardt dat hij er ook woonde in de periode dat Daesh er actief was. Hij voert aan dat hij in deze periode een "low profile" heeft aangenomen om niet te worden gevisieerd door Daesh en dat dit de reden is waarom hij niet van alle details op de hoogte is. Toen hij onder de aandacht kwam van Daesh, heeft verzoeker zijn regio verlaten. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal er vanuit gaat dat verzoeker over een uitgebreide kennis van het leven onder Daesh moet beschikken, doch er aan voorbijgaat dat verzoeker nog maar een kind was in deze periode. Aldus volhardt verzoeker dat hij tot op de dag van zijn vlucht in de regio Lagharjo in het district Kot in de provincie Nangarhar verbleef.

Verzoeker vraagt aldus de subsidiaire beschermingsstatus op basis van zijn herkomst uit een "onveilig gebied" in Afghanistan. De bestreden beslissing kan tot gevolg hebben dat hij "zou worden teruggedrukt naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar volgens zijn verklaring, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren", aldus verzoeker.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem bepalingen die verzoeker geschonden acht, toont op zich geen nood aan internationale bescherming aan.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat hij met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering in de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Verzoeker volhardt slechts in zijn verklaringen dat hij tot aan zijn vertrek naar België in de regio Lagharjo heeft verbleven en minimaliseert de bevindingen in de bestreden beslissing over zijn lacunaire kennis van de aanwezigheid van Daesh/ISKP in de regio. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal echter bijgetreden dat verzoeker (i) er niet in slaagt om een duidelijk zicht te bieden op de periode dat hij zijn regio van herkomst verlaten heeft, (ii) inconsistente en incorrecte verklaringen aflegt over de komst en aanwezigheid van ISKP in zijn regio, waaruit bovendien andermaal blijkt dat hij geen zicht kan bieden op de periode van zijn vertrek uit zijn voorgehouden regio, (iii) vage, oppervlakkige en lacunaire verklaringen aflegt over het leven onder ISKP in zijn regio en (iv) enerzijds niet op de hoogte blijkt te zijn van bepaalde incidenten en personen in zijn regio en anderzijds foutieve informatie geeft over de incidenten en de personen die hij wel kent. Deze vaststellingen ondergraven de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn voorgehouden verblijf in zijn vermeende regio van herkomst tot aan zijn vertrek naar België.

Verzoeker tracht de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent zijn lacunaire kennis van ISKP te minimaliseren door aan te voeren dat hij nog een kind was op dat moment en dat hij zich “low profile” hield om niet te worden geïdentificeerd door deze groepering, zodat hij niet van alle details op de hoogte is. De Raad merkt hierbij vooreerst op dat de bestreden beslissing terecht vaststelde dat uit verzoekers verklaringen kan blijken dat hij reeds vijftien jaar was ten tijde van zijn voorgehouden verblijf in zijn regio van herkomst, zodat kan worden aangenomen dat hij reeds de jaren des onderscheids had bereikt. De Raad stelt nog vast dat de commissaris-generaal weldegelijk rekening heeft gehouden met verzoekers leeftijd ten tijde van zijn verblijf in zijn regio van herkomst, doch dat de bestreden beslissing op correcte en pertinente wijze motiveerde waarom verzoekers jonge leeftijd ten tijde van zijn verblijf geen afdoende verschooning kan bieden voor zijn lacunaire kennis: *“Bovenstaande vaststellingen doen het CGVS besluiten dat je niet recent afkomstig bent uit Lagharjo. Gezien je bij vertrek toch de leeftijd van 15 jaar moet bereikt hebben, was je dus geen héél jong kind tijdens je verblijf in Lagharjo. Bijgevolg kan verwacht worden dat je herinneringen hebt aan je leven in dit dorp en dat je in staat bent om te vertellen over je verblijfplaats, je leven daar en de situatie daar ter plekke op dat moment. Dit bleek echter onvoldoende het geval te zijn.”* De Raad benadrukt hierbij nog dat zelfs van een persoon van jonge leeftijd redelijkerwijs worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst en dat hij zijn vertrek uit zijn land van herkomst op een coherente en consistente wijze kan situeren in de tijd. Waar verzoeker verder nog aanvoert dat hij zich “low profile” hield, merkt de Raad op dat ook in dergelijk geval redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker, die verklaarde dat hij gedurende twee jaar onder de aanwezigheid van ISKP in zijn regio heeft doorgebracht (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 11), redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken omtrent de aanwezigheid van deze groepering in zijn regio van herkomst, temeer nu hij zelf aangeeft dat ISKP hem gedwongen wou rekruteren en hij hierdoor zijn regio en land van herkomst diende te verlaten. Verzoekers verweer biedt dan ook geen afdoende verklaring noch verschooning voor zijn lacunaire en inconsistente verklaringen over zijn regio van herkomst en de periode van zijn vertrek uit deze regio.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Er werd namelijk vastgesteld dat jouw recente herkomst uit het subdorp Shozanai, in Lagharjo, district Kot niet aannemelijk is omwille van een aantal vaststellingen die hieronder worden besproken. Er dient hierbij vooreerst opgemerkt te worden dat bij de evaluatie van je kennis over je regio van herkomst wel degelijk rekening gehouden werd met jouw jeugdige leeftijd, zijnde op dat moment ongeveer 15 jaar.

Om te beginnen slaag je er niet in duidelijkheid te scheppen over de periode van vertrek. Je stelt namelijk ongeveer een jaar onderweg te zijn geweest van Afghanistan tot België. Aangezien je aankwam op 16 maart 2019, kan men veronderstellen dat je in het voorjaar van 2018 uit Afghanistan vertrok. Je verklaart echter ook dat je vertrok in de zomer, na de ‘grote Eid’ (het offerfeest) in het jaar 1396, denk je (CGVS, p. 16). Het jaar 1396 in de Afghaanse kalender komt echter overeen met het jaar 2017. Het offerfeest vond toen plaats van 31 augustus tot 4 september. Indien je vertrok eerder naar het einde van de zomer van het jaar 2017, kan je in geen geval slechts een jaar onderweg geweest zijn. In de veronderstelling dat je verkeerdelijk het jaar 1396 vermeldde en toch in het jaar 2018 vertrok, zou dit betekenen dat je ook eind de zomer vertrok. Het offerfeest in 2018 vond immers eveneens plaats op het einde van de zomer, meer bepaald van 20 tot 24 augustus. Aangezien je in maart 2019 aankwam was je dan zo’n 6 maanden onderweg. Geen van beide opties komen aldus overeen met jouw verklaarde reisduur en aankomstdatum. Ook op de DVZ gaf je geen duidelijke verklaringen omtrent je vertrekdatum. Je verklaarde toen – op 19 juli 2019 – namelijk zowel 11 maanden geleden als 9 maanden geleden vertrokken te zijn, wat dan wel eerder zou kloppen met een vertrek omstreeks de zomer van 2018, maar niet consistent is met je verklaringen op het CGVS (Verklaring DVZ, punt 10 en 32). Hieruit blijkt dat je geenszins klaarheid schept over het moment van jouw vertrek uit Afghanistan en bijgevolg evenmin over de omstandigheden waarin je toen leefde.

Het vermoeden dat je de laatste periode in Afghanistan niet in het dorp Lagharjo hebt verbleven wordt verder bevestigd door jouw inconsistente en allerm minst overtuigende verklaringen over de komst en aanwezigheid van ISKP in de regio, en het verloop van het conflict. Je verklaart dat het 5 tot 6 jaar geleden is dat ISKP naar jouw regio kwam. Dit klopt ongeveer, het was sinds het voorjaar van 2015 dat ISKP enkele districten in Nangarhar in handen nam, waaronder het district Kot. De controle van ISKP in Nangarhar bereikte een hoogtepunt in de zomer van 2015, toen het de dominante rebellengroep was in 8 van de 22 districten, waaronder dus in Kot (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map, document 1, 4 en 9).

Volgens jouw verklaringen begon het in Sepai, de eerste plaats waar ze aankwamen. Ze hebben er gevochten, mensen vermoord en huizen in brand gestoken. Daarna gingen ze naar andere dorpen. Ze waren er een tijdje en als de overheid kwam verdwenen ze en kwamen ze vervolgens weer terug (CGVS, p. 11). Volgens de informatie waren er inderdaad periodes dat de regio opnieuw vrij was van ISKP aanwezigheid ten gevolge van de overheidsacties. Meer bepaald startte de Afghaanse overheid met doorgedreven acties vanaf juli 2015 in het district Kot (en andere districten) en werd Lagharjo ISKP-vrij verklaard in juni 2016. In dezelfde maand werden echter ook verschillende ANSF posten aangevallen, huizen verbrand en mensen ontvoerd. Ten gevolge van de overheidsacties viel de controle van ISKP in Nangarhar uiteindelijk terug op 4 districten, waaronder Kot doorheen 2016 tot midden maart 2017 (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map, document 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8). Je verklaart verder dat je zo'n 2 jaar onder ISKP geleefd hebt en dat ze in die 2 jaar het laatste jaar heel sterk werden. Na jouw vertrek waren ze er dan ook even niet, en nadien kwamen ze opnieuw en legden ze de dreigbrief. Voor je vertrek waren ze heel sterk (CGVS, p. 12). Aangezien ISKP in de zomer van 2015 opkwam zou dit betekenen dat je in de zomer van 2017 vertrok. Ook hieruit blijkt alweer de onduidelijkheid die je schept over het moment van jouw vertrek, zoals eerder reeds werd opgemerkt (zie supra). Bovendien blijkt je verklaring dat zij het laatste jaar voor je vertrek heel sterk werden niet overeen te komen met de beschikbare informatie. Hieruit blijkt namelijk dat er in april 2017 een grootschalige actie van start ging tegen ISKP in onder andere Kot district door de ANSF, met hulp van de VS (operatie Hamza). Ten gevolge hiervan verloor ISKP de controle over Kot en werden checkpoints opgericht door de ALP en lokale milities (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map, document 3 en 4). Uit latere bronnen blijkt dan weer dat er doorheen 2017 nog steeds operaties tegen ISKP werden uitgevoerd in Kot. Belangrijke schuilplaatsen en centra van de groepering werden tegen februari 2018 vernietigd. In juni 2018 wordt gesteld dat ISKP in de laatste 6 maanden uit Kot en Achin werd verdreven (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map, document 10, 11 en 12). Hoewel er ook nadien nog steeds ISKP-leden werden gedood door luchtaanvallen, waaruit blijkt dat ISKP ook later wel degelijk nog aanwezig was in Kot (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map, document 15), blijkt uit de EASO-rapporten van mei 2018 en juni 2019 niet dat de aanwezigheid en controle van ISKP zich in de periode voorgaand aan jouw vertrek in die mate sterk waren als in de voorgaande periodes, meer specifiek doorheen 2016 tot aan de grootschalige operatie in het voorjaar van 2017 (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map, document 13 en 14). Uit de info blijkt dan ook dat de macht van ISKP in Kot op haar hoogtepunt was doorheen 2016, en niet in de periode voorgaand aan jouw vertrek, dan wel zomer 2017 of zomer 2018. Jouw omschrijving van het conflict – gedurende 2 jaar en het laatste jaar heel sterk – komt aldus niet overeen met het werkelijk verloop van de aanwezigheid en controle van ISKP in Kot district.

Voorts verklaar je dat je zelf de komst van ISKP had opgemerkt toen ze jouw dorpsgenoot Gul Habib gedood hadden. Vanaf dat moment wisten de mensen in de regio volgens jouw verklaringen dat ISKP gekomen was (CGVS, p. 11). Gezien ISKP reeds sinds 2015 in de regio aanwezig was, zou men verwachten dat dit incident rond die periode plaatsvond. Jij plaatst het incident met Gul Habib, waardoor je op de hoogte was van de aanwezigheid van daesh, eigenaardig genoeg pas 10 dagen voor je vertrek (CGVS, p. 8). Indien dit werkelijk het eerste incident was waardoor jij persoonlijk merkte dat ISKP in de regio aanwezig was, zou men verwachten dat dit langer voor jouw vertrek plaatsvond, aangezien je verklaarde in de zomer van ofwel 2017, ofwel 2018 te zijn vertrokken, 2 of 3 jaar na de initiële komst van ISKP. Hierdoor worden de twijfels omtrent jouw recente herkomst verder bevestigd.

Daarnaast valt het ook op dat je, hoewel je dus volgens jouw verklaringen 2 jaar onder ISKP hebt gewoond, over hun aanwezigheid slechts zeer oppervlakkige verklaringen aflegt. Zo beweer je meermaals dat ISKP (jonge) mensen verplicht met hen mee te gaan en wapens te dragen voor hen. Als je weigert, word je gedood. Het enige voorbeeld van personen die effectief problemen kenden met ISKP is de eerder vermelde Gul Habib. Hij werd gevraagd voor ISKP te werken, weigerde en werd bijgevolg opgepakt en onthoofd. Verder kwamen veel leden van ISKP naar de madrassa om er jongeren te ronselen, wat de reden was dat jij niet langer ging maar het land werd uitgestuurd door jouw vader. Zij waren voordien echter nog nooit naar de madrassa geweest, wel vaak naar je dorp (CGVS, p. 8). Jou later nog eens gevraagd naar de periode toen jij er nog was en ISKP actief was in je regio beperk je je opnieuw tot vrij vage en algemene verklaringen. Zo zeg je dat leden van ISKP wel overdag kwamen maar 's nachts weer vertrokken. Zij kwamen en namen jongeren mee en keerden dan terug naar hun eigen plek. Ze verdwenen soms een tijdje na gevechten met de overheid en daarna kwamen ze opnieuw. Ze hadden er verder geen controleposten volgens jou, maar vochten wel tegen de overheid en de arbaki, hun controleposten vielen ze aan zoals in Janjal Ghonday. Hiernaar gevraagd zeg je dat zij geen scholen, moskeeën of bv. madrassa's innamen. Jij zelf ging naar de moskee in subdorp Chaoshai, het was een heel bekende moskee en de madrassa hoorde hierbij en stond bekend onder Ibrahim Mawlawi (CGVS, p. 12-13).

Ook gevraagd naar concrete eisen of regels die werden opgelegd door ISKP verwijs je opnieuw naar de rekrutering van jonge mensen, en geef je opnieuw hetzelfde voorbeeld van Gul Habib. Je verklaart dat ISKP er geen rechtssysteem of rechtbank had voor de mensen die niet gehoorzaamden. Verder gevraagd naar nog andere dorpingen die problemen hadden met ISKP, aangezien je zelf het beeld schetste dat veel jongeren gerekruteerd werden, werden meegenomen of gedood, geef je aan verder niemand meer te kennen (CGVS, p. 13-15). Voor iemand die 2 jaar leefde in een dorp in hand van ISKP, leg je zeer oppervlakkige verklaringen af over het leven toen. Wat meer is, uit een beschikbaar artikel blijkt dat ISKP militanten moskeeën en geaffilieerde madrassa's in het district Kot gebruikte als hun rechtbanken, kantoren en executieplaatsen. Meer specifiek vermeldt de info dat in het dorp Lagharjo, de grote lokale moskee en de aanpalende religieuze school/madrassa werden gebruikt als hun lokale rechtbank ter plaatse. Hoewel er niet met zekerheid kan bepaald worden dat dit de madrassa en moskee betreffen waar ook jij les volgde, zijn de gelijkenissen treffend. Je verklaarde namelijk zelf dat waar je ging de grootste moskee was in Lagharjo maar dat je dergelijke zaken er wel niet zag (CGVS, p. 16). Hoe dan ook - zelfs al gaat het artikel niet over jouw madrassa - kan verwacht worden dat je wel degelijk van dit feit op de hoogte bent. Verder spreekt de info over dorpingen die de extreme onderdrukking en het lijden onder de jonge ISKP-militanten, waarvan de meesten uit Pakistan afkomstig, herinneren (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map, document 16). Hierdoor komen jouw oppervlakkige verklaringen omtrent het leven onder ISKP des te onaannemelijker over. Jouw onwetendheid over het gebruik van de moskee en madrassa is zelfs in die mate frappant dat er geen enkel geloof meer kan gehecht worden aan jouw verklaringen dat je tijdens die periode in Lagharjo gewoond zou hebben.

Bovendien blijk je enerzijds over bepaalde incidenten en personen in de regio niks te weten en geef je anderzijds de foute informatie wanneer je wel iets herkent. Als leider van ISKP in je regio geef je Mullah Bozorg en zijn twee handlangers Sperghai en Shaheen die de jongeren opleidden (CGVS, p. 9). Over Mullah Bozorg weet je te vertellen dat hij eerst een lid was van de Taliban maar zich later aansloot bij ISKP. Hij werd 3 maanden voor je vertrek gedood, via een droneaanval van de overheid. Dit gebeurde in of nabij het district Achin, in de Jatangbergen, niet ver van je dorp. Aanvankelijk verklaar je dus dat dit 3 maanden voor je vertrek gebeurde, wat je even later wijzigt naar 2 jaar voor je vertrek. Een verklaring gevraagd voor dit verschil leg je uit dat het dan wel 3 maanden zal geweest zijn en niet 2 jaar. Je legt uit dat je al 2 jaar hier bent, dus als je zou rekenen dat het 2 jaar vanaf nu is, maar toen je nog daar was, was het dus 3 maanden geleden (CGVS, p. 9, 12). Uit info blijkt echter dat Mullah Bozorg gedood werd op 18 november 2016 in een aanval in het gebied van Lagharjo (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map, document 17). Dit strookt niet met 3 maanden voor je vertrek, noch met 2 jaar vanaf nu. Aangezien dit incident gebeurde in de nabijheid van jouw dorp is het niet aannemelijk dat je er niet in slaagt deze gebeurtenis ten opzichte van jouw vertrek eenduidig te bepalen in de tijd, wat opnieuw bevestigt dat je niet in Lagharjo verbleef de periode voor je vertrek uit Afghanistan.

Uit jouw verklaringen blijkt aldus dat je de dood van de belangrijkste figuur van ISKP uit de regio volkomen verkeerd in de tijd plaatst. Andere belangrijke figuren kan je niet herkennen. Zo wordt je gevraagd naar Hafiz Saeed Khan, die je niet kent. Qari Rafiq, ook bekend als Qari Yasir zegt jou evenmin iets. Qari Israr ook niet (CGVS, p. 15). Qari Rafiq was de ISKP-gouverneur van Kot district en gaf zich over aan de Afghaanse autoriteiten in oktober 2015. Qari Israr leidde een groep van 20 militanten en gaf zich eveneens over. Hafiz Saeed Khan tenslotte was de leider van ISKP en werd gedood op 12 augustus 2016 (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map, document 18 en 19). Gevraagd naar Haji Hayat Khan geef je correct aan dat hij een belangrijk stamleider is in jouw regio, die in opstand kwam tegen ISKP. Je stelt dat hij zo'n 2 jaar voor jouw vertrek gedood werd, maar de concrete omstandigheden waarin dit gebeurde ken je niet. Gevraagd naar een andere aanslag op die man, moet je toegeven dit niet te weten (CGVS, p. 11). In juli 2016 werd echter een gerichte zelfmoordaanslag gepleegd op Haji Hayat Khan in Jalalabad, die hij overleefde (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map, document 20). Dit incident vond aldus plaats ongeveer 2 jaar voor jouw beweerde vertrek. Uit info blijkt verder dat Haji Hayat Khan om het leven kwam in juli 2018, dus geen 2 jaar voor je vertrek (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map, document 21). Uit bovenstaande blijkt dat je slechts zeer beperkt op de hoogte bent van de belangrijke personen in jouw omgeving en dat de info die je wel blijkt te kennen foutief is, wat wederom jouw ongeloofwaardigheid bevestigt. Je hebt daarnaast evenmin weet van de ontvoering van medewerkers van het ministerie van onderwijs in jouw district, noch van enige andere ontvoeringen of over het terugvinden van ontvoerde stamleiders uit Seh Paye (een dorp dat je nochtans kent, zie CGVS, p. 14) die om het leven waren gebracht door ISKP (CGVS, p. 15-16; zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map, document 22 en 23).

Bovenstaande vaststellingen doen het CGVS besluiten dat je niet recent afkomstig bent uit Lagharjo. Gezien je bij vertrek toch de leeftijd van 15 jaar moet bereikt hebben, was je dus geen héél jong kind tijdens je verblijf in Lagharjo. Bijgevolg kan verwacht worden dat je herinneringen hebt aan je leven in dit dorp en dat je in staat bent om te vertellen over je verblijfplaats, je leven daar en de situatie daar ter plekke op dat moment. Dit bleek echter onvoldoende het geval te zijn.

Je slaagt er wel in om over jouw dorp en de omgeving informatie te geven die deels werd teruggevonden en blijkt te kloppen en deels ook niet geverifieerd kon worden en om deze reden ook niet wordt weerlegd. Zo blij je wel degelijk enige kennis te hebben omtrent de geografie van de omgeving van jouw dorp en kan je ook aanduiden welke zaken er aanwezig zijn (zoals de kliniek en de bazaar). Verder kan je ook een aantal zaken duiden over de situatie in jouw omgeving, zoals over de papavervelden, bepaalde checkpoints, jouw school en het districtshoofd Sayed Rahman (CGVS, p. 3-5, 6-7, 9). Om deze reden neemt het CGVS dan ook aan dat je ooit woonachtig bent geweest in deze regio. Ook over het conflict met ISKP kan je nog aangeven dat er veel huizen vernietigd werden, er veel luchtaanvallen waren en een grote bom viel in Achin, wat overeenkomst met de beschikbare info (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map, document 24 en 25). Dit weegt echter niet op tegen bovenstaande vaststellingen. Jouw verklaringen overtuigen bijgevolg niet wat betreft je recente herkomst, waardoor het CGVS het vermoeden heeft dat je al langer bent vertrokken uit jouw regio dan je verklaart.

De documenten die je neerlegt kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande conclusie. Jouw taskara werd uitgegeven op de 4de dag, 9de maand, jaar 1397. Dit komt overeen met 25 november 2018, dus na jouw beweerde vertrek. Je verklaart echter met je vader je taskara bekomen te hebben in het districtscentrum 5 of 9 maanden voor je vertrek (CGVS, p. 4), waardoor de authenticiteit van dit document in het gedrang komt. Hoe dan ook hebben Afghaanse documenten slechts een relatieve bewijswaarde gezien de hoge mate aan corruptie die heerst in het land. Daarnaast kan een taskara slechts een bepaalde band met een regio aantonen, en kan het niet gelden als sluitend bewijs voor de (recente) herkomst uit een bepaald gebied (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map, document 26 en 27). Dit geldt evenzeer voor de taskara van jouw vader. De dreigbrief van ISKP heeft geen objectieve bewijswaarde. Het betreft een document dat door zijn vorm - een handgeschreven brief met logo en stempel - zeer eenvoudig zelf te fabriceren is. Dit document kan dan ook geen ander zicht bieden op jouw ongeloofwaardige herkomst. De enveloppe tot slot, toont enkel aan dat je post ontving van je vader uit Jalalabad. Het spreekt voor zich dat ook dit document jouw herkomst uit Kot niet kan aantonen."

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar zijn vrees voor gedwongen rekrutering door ISKP, doch de Raad merkt op dat uit het bovenstaande blijkt dat verzoeker zijn voorgehouden verblijf in zijn regio van herkomst, de regio Lagharjo in het district Kot in de provincie Nangarhar in de laatste jaren voor zijn vertrek naar België niet aannemelijk maakt. Hierdoor kan dan ook evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan in deze periode en die verzoeker genoopt zouden hebben zijn regio van herkomst te verlaten.

De Raad benadrukt nog dat verzoekers minderjarigheid hem niet ontslaat van de plicht tot medewerking die op elke verzoeker om internationale bescherming rust. De Raad kan begrip opbrengen voor het feit dat de onzekerheid waarin een jonge verzoeker zich bevindt, leidt tot problematisch gedrag. Verzoeker heeft er evenwel alle belang bij om de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming de waarheid te vertellen betreffende zijn profiel alsook de redenen die hem ertoe gebracht hebben zijn land van herkomst te verlaten, en de plaatsen en landen van verblijf en niet halsstarrig vast te houden aan het verhaal dat hem door anderen werd opgedragen te vertellen. Wanneer echter zoals *in casu* de gegevens en elementen die door de minderjarige worden aangebracht met betrekking tot zijn recente herkomst vaag, algemeen en ongeloofwaardig zijn en de verklaringen die hij aflegt met betrekking tot zijn directe leefwereld in zijn geheel genomen ongeloofwaardig overkomen, kunnen de instanties enkel vaststellen dat verzoeker geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. Gelet op het geheel van bovenstaande overwegingen heeft verzoeker niet voldaan aan de op hem rustende bewijslast, zelfs indien rekening wordt gehouden met zijn minderjarigheid.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde recente herkomst uit Lagharjo, in het district Kot in de provincie Nangarhar niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reël risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 2, 16-17).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reël risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reël risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP